

Відповідно до статті 23 Закону України «Про загальнообов’язкове державне соціальне страхування» (далі – Закон),
допомога по тимчасовій непрацездатності не надається:

- 1) у разі одержання застрахованою особою травм або захворювання при вчиненні нею злочину;
- 2) у разі навмисного заподіяння шкоди своєму здоров’ю з метою ухилення від роботи чи інших обов’язків або симуляції хвороби;
- 3) за час перебування під арештом і за час проведення судово-медичної експертизи;
- 4) за час примусового лікування, призначеного за постановою суду;
- 5) у разі тимчасової непрацездатності у зв’язку із захворюванням або травмою, що сталися внаслідок алкогольного, наркотичного, токсичного сп’яніння або дій, пов’язаних з таким сп’янінням;
- 6) за період перебування застрахованої особи у відпустці без збереження заробітної плати, творчій відпустці, додатковій відпустці у зв’язку з навчанням.

Застраховані особи, які в період отримання допомоги по тимчасовій непрацездатності порушують режим, встановлений для них лікарем, або не з'являються без поважних причин у призначений строк на медичний огляд, у тому числі на лікарсько-консультативну комісію (ЛКК) чи медико-соціальну експертну комісію (МСЕК), втрачають право на цю допомогу з дня допущення порушення на строк, що встановлюється рішенням органу, який призначає допомогу по тимчасовій непрацездатності.

Відповідно до п. п. 8, 9 ч. 1 ст. 16 Закону, застраховані особи мають право на оскарження дії страховика, страхувальника-роботодавця щодо надання матеріального забезпечення, страхових виплат та соціальних послуг, судовий захист своїх прав.

Згідно з ч. 3 ст. 17 Закону, спори щодо визначення класу професійного ризику виробництва, а також щодо розміру шкоди та прав на її відшкодування, накладення штрафів та з інших питань вирішуються в судовому порядку. За бажанням заінтересована особа може звернутися з питань вирішення спору до спеціальної комісії Фонду соціального страхування України (далі – Фонду). До складу цієї комісії на громадських і паритетних засадах входять представники держави, застрахованих осіб і страхувальників.

Такі самі комісії на тих самих засадах створюються при робочих органах виконавчої дирекції Фонду із залученням представників місцевих органів виконавчої влади, застрахованих осіб і страхувальників.

Рішення комісії при робочому органі виконавчої дирекції Фонду може бути оскаржено до комісії, створеної при виконавчій дирекції Фонду, а рішення останньої – до його правління (ч. 4 ст. 17 Закону).

Крім того, застрахована особа може звернутися до робочого органу виконавчої дирекції Фонду (відділення), яким на підставі звернення застрахованої особи про порушення страхувальником законодавства з питань, що належать до компетенції органів Фонду, може бути ініційовано позапланову перевірку такого страхувальника.

За матеріалами Фонду соціального страхування України